

Kalayaan

Official Publication of the KABATAANG MAKABAYAN

Special Issue NOVEMBER 2002

AN URGENT MESSAGE TO THE FILIPINO PEOPLE

On the 38th Anniversary of the KABATAANG MAKABAYAN

KABATAANG MAKABAYAN NATIONAL SECRETARIAT

More than anything else, this occasion heralds a call to arms.

The Kabataang Makabayan celebrates its 38th founding anniversary in a period of intense socio-economic crisis and political deceit. Last week, the sudden and treacherous approval of the Mutual Logistics Support Agreement (MLSA) by the United States government and the Macapagal-Arroyo puppet regime exposes the degree of desperation they had to undertake in order to finally turn this “war against terrorism” to their advantage. After all, any proper public attempts to approve the MLSA – a rehash of the 1994 Acquisition and Cross Servicing Agreement (ACSA) proposed during the Ramos regime and instantly rejected by the Filipino people - would have certainly been confronted by the intensifying protests of the broad anti-US intervention front.

Certainly, treachery reeked from the start. In 2001, the idea of a US-RP military agreement was floated after Arroyo’s state visit to the US. By 2002, the Macapagal-Arroyo regime facilitated the incursion of the US military through its deceptive denials and doubletalk to justify and sanitize the MLSA and the Balikatan 02-1 and 02-2 in Southern Mindanao and Central Luzon. Connivance reappeared last August, when US Secretary of State Colin Powell’s inclusion of the Communist Party of the Philippines and the New People’s Army in its list of “foreign terrorist organizations” coincided with Arroyo’s “all-out war” against the NPA. Deceit was evident in Arroyo’s purging of anti-US intervention officials such as Teofisto Guingona and replacing them with lapdogs such as Blas Ople, who hounded the European Union and the Dutch government to include comrade Jose Maria Sison in their list of “terrorists.”

But a military access and basing rights agreement with the Philippines was on the US’s agenda even before September 11 World Trade Center and Pentagon attacks, outlined eight years ago in the US Department of Defense East Asia Strategy Report. Its early attempts to establish US military presence, however, were met with intense public opposition during the bases rejection in 1991 and the protests during the Ramos regime. But the subservience and deceit of the past two dispensations has dismantled the fruits of the peoples’ protests through the 1998 ratification of the Visiting Forces Agreement and, now, through the approval of the MLSA.

We recall the agenda behind this agreement with dissent. We are aware that it facilitates the US’s wars of aggression against “rogue states” such as Iraq and anti-US imperialist national liberation movements such as the CPP-NPA-NDF – wars in which the US stands to derive clear economic gain from its military-industrial complex. Through the assault and capture of Iraq, where about 10 percent of the world’s oil reserves are located, the US hopes to elevate itself from its current economic depression and gain hegemony over the rest

of the European Union, Japan, Russia and China as the world’s superpower nation. And the Philippines, its foremost slave in this endeavor, stands to gain nothing by the Arroyo government’s subservience to the dictates of the US monopoly capitalists and warmongers. In the face of an intensifying economic crisis under its prevailing semi-colonial, semi-feudal societal structure in the world capitalist system, the country will be mired deeper into poverty. The nation likewise faces a US-RP crackdown against national democratic forces that fight for the radical restructuring of Philippine society as a key to genuine national development.

More than anything else, these circumstances intensify the call to arms on the part of the national democratic youth. These wars of imperialist economic and political aggression, combined with the subservience of our puppet governments, continue to be opposed and threatened by a just and humane people’s war that has the masses of the Filipino people on their sides. On this occasion, we reiterate the call for people’s war as the only lasting solution to poverty and underdevelopment, and see revolution as the major recourse in the face of US military aggression.

In the face of the ongoing US-RP assaults on the national democratic movement and its major figures, we likewise take the occasion to express our salutations towards comrade Jose Ma. Sison for his role in the founding of the Kabataang Makabayan, and consequently, for his role in shaping Philippine post-war politics.

We wish to reiterate the major achievements of the KM as a revolutionary organization since its beginnings in 1964, as an organization that has produced the finest sons and daughters of the Philippine revolution engaged in the legal and extra-legal struggle for the people’s democratic rights.

In the commemoration of our founding anniversary, we pay tribute to all martyred comrades from the Kabataang Makabayan and Prof. Jose Ma. Sison for his lifelong struggle against the incursions of US imperialism in Philippine territory. We pay tribute to the founding chair of the Kabataang Makabayan who, despite extreme pressures he experienced with the military and solitary confinement when he was arrested in 1977 and now under the US-led machinations to single him out and incriminate him as ‘terrorist’, has not faltered in his commitment for national freedom and democracy.

As such, we call on all members to fully embrace the struggle they have committed themselves to and continue serving the people— continue the anti-imperialist and national-democratic struggle waged in the parliaments of the streets and in the heat of armed struggle in the countryside.

Kalayaan

Opisyal na Pahayagan ng KABATAANG MAKABAYAN

Espesyal na Isyu NOBYEMBRE 2002

MENSAHE SA MAMAMAYANG PILIPINO

Sa pagdiriwang ng ika-38 anibersaryo ng KABATAANG MAKABAYAN

PAMBANSANG KALIHIMAN NG KABATAANG MAKABAYAN

Higit sa ano pa man, ang okasyong ito ay panawagan para sa armadong pag-aaklas.

Ginugunita ng Kabataang Makabayan ang ika-38 taong anibersaryo ng pagkakatatag nito sa harap ng papatinding sosyo-ekonomikong krisis at pampulitikang panlilinlang. Nitong nakaraang linggo, ang biglaang pag-apruba ng Estados Unidos (EU) at ng papet na rehimeng Macapagal-Arroyo sa Mutual Logistics Support Agreement (MLSA) ay malinaw na naglantad ng desperasyon at pagmamaniobra ng imperyalistang EU at lokal na papet upang lubusin ang paggamit sa “digmaang kontra-terorismo” para sa mga interes nito. Batid ng mga traydor na rehimeng ito na kapag idinaan ang pag-apruba ng MLSA sa ligal na paraan, na isa lamang bersyon ng 1994 Acquisition and Cross Servicing Agreement (ACSA) na ipinanukala sa ilalim ng rehimeng Ramos at maring tinanggihan ng mamamayang Pilipino, tiyak na kakaharap ito sa matinding aksyong protesta at paglaban ng malawak na prenteng tumututol sa interbensyong EU.

Malinaw ang panlilinlang sa simula pa lamang. Noong 2001, ang balakin para sa isang kasunduang militar sa pagitan ng EU at Pilipinas ay nailantad matapos ang pagbisita ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa EU. Pagdating ng taong 2002, pinahintulutan ng rehimeng Macapagal-Arroyo ang pag-hihimasok ng tropang militar ng EU sa pamamagitan ng samu’t saring palusot upang bigyang-katwiran ang MLSA at Balikatan 02-1 at 02-2 sa Timog Mindanao at Gitnang Luzon. Lumitaw ang tunay nitong agenda noong nakaraang Agosto nang isama ni US Secretary of State Colin Powell ang Partido Komunista ng Pilipinas (PKP) at Bagong Hukbong Bayan (BHB) sa listahan ng mga “foreign terrorist organizations”. Ginatungan naman ito ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa pamamagitan ng pagdeklara ng *all-out war* laban sa BHB. Kitang-kita rin ang maniobra ni Macapagal-Arroyo sa pwersahang pagpapaalis ng mga upisyales na tumututol sa interbensyong militar ng EU tulad ni Bise Presidente Teofisto Guingona at sa paghalili ng mga sagad-sagaring tuta tulad ni Blas Ople na siyang nagtulak sa European Union at gobyernong Dutch na ibilang si Kasamang Jose Maria Sison sa listahan ng mga “terorista”.

Ngunit ang kasunduan para sa panghihimasok-militar at direktang pagbabase sa Pilipinas ay bahagi na ng agenda ng EU bago pa man maganap ang trahedyang sa World Trade Center at Pentagon noong Setyembre 11. Sa katunayan, nakasaad na ito sa *Strategy Report* ng US Department of Defense East Asia walong taon na ang nakakaraan. Ang mga naunang pagtatangka na palawakin ang papel ng interbensyong militar ng EU sa bansa ay sinalubong ng matinding oposisyon ng publiko noong 1991, nang tuluyang mapalayas ang base militar, at mga malawakang protesta sa ilalim ng panunungkulan ni Fidel V. Ramos. Ngunit ang tagumpay na ito ng mamamayan ay binawi nang aprubahan ang Visiting Forces Agreement noong 1998 at ngayon, sa pag-apruba naman sa MLSA.

Malinaw na naghahanda ang EU sa panggegera nito laban sa mga bansang tulad ng Iraq at mga kilusan para sa pambansang pagpapalaya at anti-imperyalistang EU katulad ng CPP-NPA-NDF para sa kanyang digmaan—mga digmaang magsisilbi para sa pagmamantini ng *military-industrial complex* nito. Sa pang-gegera ng

EU sa Iraq kung saan matatagpuan ang 10% ng reserbang langis ng buong mundo, nag-aambisyon ang EU na iligtas ang sarili sa pang-ekonomiyang krisis nito at manatiling pinakamakapangyarihan higit pa sa Europa, Hapon, Rusya at Tsina. Ang mamamayang Pilipino ay walang mapapala sa pagpapakatuta ng rehimeng Macapagal-Arroyo sa dikta ng imperyalismong EU. Sa harap ng lumalalang krisis pang-ekonomiya ng mala-kolonyal at mala-pyudal na lipunan sa ilalim ng pandaigdigang sistemang kapitalista, higit na malulugmok ang bansa sa walang kapantay na kahirapan. Kinakaharap ng mamamayang Pilipino ang papatinding pagsupil sa pambansa-demokratikong pwersa na lumalaban para sa radikal na panlipunang pagbabago bilang susi sa tunay na kaunlaran.

Higit sa lahat, ang mga pangyayaring ito ay nagsisilbing hamon at panawagan upang mag-armas ang pambansa-demokratikong kilusang kabataan. Ang digma ng imperyalistang ekonomiya at pampulitikang agresyon, kaalinsabay ng pagiging sunud-sunuran ng papet na gubyerno, ay hahadlangan at gagapiin ng makatwiran at makataong digmang bayan na siyang tunay na sinasandigan ng mamamayang Pilipino. Sa pagdiriwang natin ngayon, muling ipinapanawagan sa mamamayang Pilipino ang natatanging sagot sa kahirapan at bibigo sa agresyong militar ng EU—ang digmang bayan.

Sa harap ng kasalukuyang atake ng imperyalistang EU at lokal na papet na rehimeng sa pambansa-demokratikong kilusan, marapat na samantalahin ang okasyon upang bigyang pagpupugay si Kasamang Jose Ma. Sison sa kanyang naging papel sa pagbubuo ng Kabataang Makabayan, gayundin ang naging papel nito sa paghubog ng *postwar politics* ng Pilipinas. Napakarami na ng maniningning na tagumpay ng Kabataang Makabayan simula nang ito’y itatag noong 1964 bilang organisasyon na nagluwal ng pinakamagagaling at mahuhusay na anak ng bayan na lumahok sa ligal at iligal na pakikibaka para sa demokratikong karapatan at kagalingan ng mamamayang Pilipino.

Sa paggunita natin sa anibersaryo ng pagkakatatag ng Kabataang Makabayan, pinakamataas na pagpupugay ang iniaalay natin sa lahat ng mga kasamang martir ng KM at kay Kasamang Jose Ma. Sison sa kanyang buong panahong paglaban sa panghihimasok ng imperyalismong EU sa bansa. Nagpupugay tayo sa tagapagtatag ng Kabataang Makabayan na hindi nangimi sa kanyang paninindigan para sa pambansang kalayaan at demokrasya sa kabila ng matinding pahirap na dinanas nito sa kamay ng militar at sa loob ng kulungan nang siya ay dinakip noong 1997. Hindi susuko si Kasamang Jose Maria Sison sa mga direktang atake ng imperyalistang EU sa pamamagitan ng pagparatang sa kanya bilang isang ‘terorista’.

Nananawagan tayo sa lahat ng kasapi na buong-buong yakapan ang pakikibakang pinanindigan ng mga martir ng bayan at magpatuloy sa paglilingkod sa sambayanan, walang iba kundi ang pagpapatuloy sa anti-imperyalista at pambansa-demokratikong pakikibaka sa parlamentaryo ng lansangan at sa alab ng armadong pakikibaka sa kanayunan.